

וְאִם לֹא, יִסְתַּלְקוֹן מִנִּיה מִלְאָכִין קַדִּישִׁין, וְיִשְׁלֹטוֹן עָלֶיהָ מִלְאָכִין מְסֻאֲבִין, וְאִנְהִיגוּ לֶיהָ לְגִיהֶנָם. וּבִהְיָא שְׁעֵתָא, (ישעיה נ ב) קָרָאתִי וְאִין עוֹנָה בְּשַׁעֲתָא וּבְשַׁעֲתָא דְשְׁלִיט עָלֶיהָ רוּחַ מְסֻאֲבָא, אוּ מְרַעִין, אוּ שְׁלִטִין עָלֶיהָ אוּמוֹת הָעוֹלָם, (איכה ג) סַכְתָּה בְּעֵנָן לֶךְ מֵעֵבוֹר תִּפְלָה. (משלי כח ט) וְגַם תִּפְלָתוֹ תוֹעֵבָה. דְּבַר אַחַר (תהלים מא ב) אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דֵּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ ה', (ישעיה כד ה) אוּ יַחֲזֵק בְּמַעְזֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי. תָּא חֲזִי, דֵּל אַתְקֵרִי, גְּבַרְא דְלִית לֶיהָ מְדִילִיה פְּלוֹם, וְלֹא שְׂאִיל פְּרוּטָה מְשׁוּם גְּבַרְא, וְאִיהוּ נְסֻתָר, דְּלֹא גְּלִי דוּחְקָא דִילִיה לְשׁוּם גְּבַרְא. וּבְשַׁעֲתָא דוּחְקָא דִילִיה, הוּא יַעֲשֶׂה מְרִיבָה פְּלִפִּי מַעְלָה, וְאָמַר, יוֹתֵר חֲיִיבָא אֲנָא מִפְּל שְׂאֵר גּוֹבְרִין דְּעַלְמָא, לְגַבְרָא חַד עוֹתֵרָא סְגִי, בֵּיתָא דִילִיה מְלִיִּיא מִן דְּהַבָּא, מִן כְּסָפָא, וְלֹא אִית לִי שׁוּם פְּרוּטָה בְּעוֹלָם, וְלֹא אִית לִי לַחַם לְאָכַל וּבְגָד לְלַבֵּשׁ, עַד דִּיחֻב קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְכָל אִינִישׁ דִּיחֲזֵק בְּמַעְזוֹ, וְיִהִיב לִיה צְדָקָה, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי.

וְאִם לֹא - יִסְתַּלְקוֹן מִמֶּנּוּ הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים, וְיִשְׁלֹטוּ עָלָיו מְלָאכִים טְמֵאִים, וּמִנְהִיגִים אוֹתוֹ לְגִיהֶנָם. וּבִבְאוֹתָהּ שְׁעָה, (ישעיה ג) קָרָאתִי וְאִין עוֹנָה, בְּשַׁעֲתָא דְחֻקוֹ. וּבְשַׁעֲתָא שְׁשׁוּלְטַת עָלָיו רוּחַ הַטְּמֵאָה, אוּ מַחְלוֹת, אוּ שׁוּלְטִים עָלָיו אֲמוֹת הָעוֹלָם, (איכה ג) סַכְתָּה בְּעֵנָן לֶךְ מֵעֵבוֹר תִּפְלָה. וְגַם תִּפְלָתוֹ תוֹעֵבָה. דְּבַר אַחַר, אֲשֶׁרִי מִשְׁפִּיל אֶל דֵּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ ה', (ישעיה כד ה) אוּ יַחֲזֵק בְּמַעְזֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי. בֵּא וּרְאֵה, דֵּל נִקְרָא אָדָם שְׂאִין לוֹ מְשֻׁלוֹ פְּלוֹם, וְלֹא שׁוֹאֵל פְּרוּטָה מְשׁוּם אָדָם, וְהוּא נְסֻתָר, שְׁלֵא מְגַלָּה דְחֻקוֹ לְשׁוּם אָדָם. וּבְשַׁעֲתָא דְחֻקוֹ, הוּא יַעֲשֶׂה מְרִיבָה פְּלִפִּי מַעְלָה, וְאָמַר: יוֹתֵר רְשָׁע אֲנִי מִכָּל שְׂאֵר הָאֲנָשִׁים שֶׁל הָעוֹלָם. לֵאשׁוּר אֶחָד עֲשׂר רַב, בֵּיתוֹ מְלֵא מִזֵּהָב, מִכֶּסֶף, וְלִי אִין שׁוּם פְּרוּטָה בְּעוֹלָם, וְאִין לִי לַחַם לְאָכַל וּבְגָד לְלַבֵּשׁ. עַד שְׂיַחֲטָא לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְכָל אִישׁ שְׂיַחֲזֵק בְּמַעְזוֹ וְיִתֵּן לוֹ צְדָקָה, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי, שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי.

וְתָא חֲזִי, פֶּל אִינִישׁ דְּאִיהוּ דֵּל וְחָב קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לָא חֲשִׁיב לִיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חוּבָה, בְּגִין דְּלֹא אִיהוּ בְּדַעֲתִיה. וּמִנָּא לִוְן, מְאִיב, בְּשַׁעֲתָא דְאָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְשִׁטָּן (איוב ב ג) מֵאִין תְּבֵא וְכוּ', הֲשַׁמְתָּ לְבָבְךָ אֶל עַבְדֵי אִיב. אָמַר לִיה הַשִּׁטָּן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אִית בְּר נָשׁ בְּעַלְמָא, דְּיִהִיב לִיה מְאִרִּיה פְּסָפָא וְדְהַבָּא וּמְרַגְלִיּוֹת וּבְנִים וְכָל טוּבָא דְּעַלְמָא, וְיִהִא בִישׁ.

וּבֵא רְאֵה, כָּל אִישׁ שֶׁהוּא דֵּל וְחוּטָא לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֹא מַחְשִׁיב לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֻטָּא, מְשׁוּם שְׂאִינוּ בְּדַעֲתוֹ. וּמִנָּין לְנוּ? מְאִיב. בְּשַׁעֲתָא שְׂאָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשִׁטָּן (איוב א) מֵאִין תְּבֵא כו', (איוב ב) הֲשַׁמְתָּ לְבָבְךָ אֶל עַבְדֵי אִיב, אָמַר לוֹ הַשִּׁטָּן לְקוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא: יֵשׁ אָדָם בְּעוֹלָם שְׁנוֹתָן לוֹ אֲדוֹנָו כְּסָף וְזָהָב וּמְרַגְלִיּוֹת וּבְנִים וְכָל טוּב הָעוֹלָם, וְיִהִיָּה רַע?

אָמַר לִיה, (שם א יב) הִנֵּה כָּל אֲשֶׁר לוֹ בְּיַדְךָ רַק אֲלִיו אֵל תִּשְׁלַח יָדְךָ. יֵהָב לִיה בִּידוּי, וְקָטִיל בְּנוּי, וְלֹא נִשְׂאָר בִּידוּי פְּלוֹם. לְבַתֵּר

אָמַר לוֹ: הִנֵּה כָּל אֲשֶׁר לוֹ בְּיַדְךָ, רַק אֲלִיו אֵל תִּשְׁלַח יָדְךָ. נִתֵּן אוֹתוֹ בְּיָדוֹ, וְהָרַג אֶת בְּנָיו, וְלֹא נִשְׂאָר בְּיָדוֹ כְּלוּם. אַחַר כֵּן חָזַר וְאָמַר:

הַדָּר וְאָמַר, (שם ב ה) וְגַע אֶל עֲצָמוֹ וְאֶל בְּשָׂרוֹ. עַד דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר לִיה, (שם ו) הֲנֹו בְּיַדְךָ אַךְ אֶת נַפְשׁוֹ שְׁמַר. בְּהֵיחָא שְׁעָתָא נִפְק אִיּוֹב מִדַּעֲתִיה, וְאָמַר הָכִי, (שם י ג) הַטּוֹב לָךְ פִּי תַעֲשֶׂק. הַטּוֹב זֶה הַעֲשֶׂק הַעוֹשֶׂק שְׁתַּעֲשֶׂה לִּי. אָבִי וְאִמִּי עֲשׂוּ הַגּוּף, וְאַתָּה הַתְּחַבְּרַתְּ עִמָּהֶם בְּשִׁתְּפוּת, וְנִתְּתָ בִּי נַפְשׁ וּנְשָׁמָה. הַנֶּפֶשׁ הִיא שְׁלֶךְ, אֲמַרְתָּ אַךְ אֶת נַפְשׁוֹ שְׁמַר, וְהַגּוּף שְׁעֲשׂוֹ לִי אָבִי וְאִמִּי, אֲמַרְתָּ עֲשֵׂה בּוֹ כָּל מָה שְׁתַּרְצָה - וְכִי הוּא טוֹב זֶה הַעֲשֶׂק שְׁתַּעֲשֶׂה לִּי?!

דְּבַר אַחַר, (תהלים מא) אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל. מָה זֶה דָּל? אָדָם שְׁיָמוּת בְּלֹא בָנִים. יִצְאָה נִשְׁמָתוֹ מִמֶּנּוּ, בְּשַׁעַת פְּטִירָתוֹ מִן הָעוֹלָם רָאָה מָה אָמַר עָלָיו הַפְּסוּק - (משלי יא) יָד לְיָד לֹא יִנְקָה רַע. וְאִם נִשְׁאָר לּוֹ בֶּן בְּעוֹלָם, אִם יַחְזִיק בּוֹ אֶחָד וְיִלְמְדֵנּוּ תוֹרָה - יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי, וּבָיוֹם רַעָה יִמְלֹטְהוּ ה'.

וְכֹא רָאָה, אִם אֶחָד הֵלֶךְ לְבִין הָרִי אַרְרֵט, הוּא וּשְׁנַיִם עִמּוֹ, וְרָאָה גְמוּת וּבְקָעִים שֶׁל אֵשׁ, וְעֵשֶׂן יוֹצֵא מִהַגְּמוּת, וְשָׁמַע אִישׁ אֶחָד שְׁאוֹמֵר וַי! וַי! - אָמַר, וְדַאי מְקוּם אֶחָד מִמְּקוֹמוֹת הַגִּיהֵנִם כָּאן.

נִרְדָּם וְרָאָה בְּחִלּוּמוֹ אִישׁ אֶחָד, וְגָדִישׁ זֶה שֶׁל קוֹצִים עַל פְּתָפִיו, וּשְׁנַיִ מְמַנִּים מִהַגִּיהֵנִם מְכַנְיָסִים אֵשׁ תַּחַת הַגְּדִישׁ שֶׁל הַקּוֹצִים, וְנִשְׂרָף, וְהָיָה צוּעֵק. וְהָיוּ אוֹמְרִים לּוֹ שְׁנַיִ מְלֹאכִים קְדוֹשִׁים, שְׁלוּחִים מִהַשּׁוֹפֵט שֶׁל מַעֲלָה שְׁדָן אוֹתוֹ: אַתָּה עוֹבֵת אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאֶת מְלֹאכְיוֹ, שְׁהָיוּ שׁוֹמְרִים אוֹתְךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְאַתָּה עוֹשֵׂת הַרְצוֹן שֶׁל הַקּוֹצִים, שֶׁהֵם הַרְשָׁעִים, שֶׁהֵם מַצְדּוֹ שֶׁל סַמְא"ל וְנַחֲשׁ - הַקּוֹצִים יִשְׂרְפוּ אוֹתְךָ.

הַדָּר וְאָמַר, (שם ב ה) וְגַע אֶל עֲצָמוֹ וְאֶל בְּשָׂרוֹ. עַד דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר לִיה, (שם ו) הֲנֹו בְּיַדְךָ אַךְ אֶת נַפְשׁוֹ שְׁמַר.

בְּהֵיחָא שְׁעָתָא נִפְק אִיּוֹב מִדַּעֲתִיה, וְאָמַר הָכִי, (שם י ג) הַטּוֹב לָךְ פִּי תַעֲשֶׂק. הַטּוֹב זֶה הַעֲשֶׂק הַעוֹשֶׂק שְׁתַּעֲשֶׂה לִּי. אָבִי וְאִמִּי עֲשׂוּ הַגּוּף. וְאַתָּה הַתְּחַבְּרַתְּ עִמָּהֶם בְּשׁוֹתְפוּת, וְנִתְּתָ בִּי נַפְשׁ וּנְשָׁמָה. הַנֶּפֶשׁ שֶׁהוּא שְׁלֶךְ, אֲמַרְתָּ אַךְ אֶת נַפְשׁוֹ שְׁמַר, וְהַגּוּף שְׁעֲשׂוֹ לִי אָבִי וְאִמִּי, אֲמַרְתָּ עֲשֵׂה בּוֹ כָּל מָה שְׁתַּרְצָה, וְכִי הוּא טוֹב זֶה הַעֲשֶׂק שְׁתַּעֲשֶׂה לִּי.

דְּבַר אַחַר אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל, מָהוּ דָּל. אָדָם שְׁיָמוּת בְּלֹא בָנִים. יִצְאָה נִשְׁמָתוֹ מִמֶּנּוּ, בְּשַׁעַת פְּטִירָתוֹ מִן הָעוֹלָם, רָאָה מָה אָמַר עָלָיו הַפְּסוּק, (משלי יא כא) יָד לְיָד לֹא יִנְקָה רַע. וְאִם נִשְׁאָר לּוֹ בֶּן בְּעוֹלָם, אִם יַחְזִיק בּוֹ, וְיִלְמְדֵנּוּ תוֹרָה, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי. וּבָיוֹם רַעָה יִמְלֹטְהוּ ה'.

וְהָא חֲזִי, גְבַרְא חַד אָזִיל לְבִי טוֹרִי קְרַדוֹנִיָא, הוּא וְתָרִין עִמִּיה, וְחָמָא גּוּמִין בְּקִיעִין דְּאִשָּׁא, וְתַנְנָא נְפִיק מִן גּוּמִין. וְשָׁמַע גְּבַרְא חַד דְּאָמַר וַי וַי. אָמַר, וְדַאי אַתָּר חַד מִן דְּוִכְתִּי דְּגִיהֵנִם הָכָא.

אֲדַמְוֵךְ וְחֲזָא בְּחַלְמִיה לְאִינְשׁ חַד, וְהָדָא גְּדִישָׁא מִן קוֹצִין עַל פְּתָפוּי, וְתָרִין מְמוּנִין מִן גִּיהֵנִם עָאֲלִין נוֹרָא תַּחוּת גְּדִישָׁא דְּמִן קוֹצִין, וְאִיתוּקְד. וְהָוָה צָעִיק. וְהָוּוּ אֲמַרִין לִיה תָּרִין מְלֹאכִין קְדִישִׁין, שְׁלִיחִין מִן הַשּׁוֹפֵט דְּלַעֲיָלָא דְּדָן לִיה, אֶת שְׁבַקְתָּ לְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְלְמְלֹאכִין דִּילִיה, דְּהָוּוּ נְטָרִין לָךְ בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְּאִתִּי, וְאַתָּה עוֹבֵדֵת רַעְוּוּא דְּקוֹצִין, דְּאִינוּן רְשָׁעִים, דְּאִינוּן מְסֻטְרָא דְּסַמְא"ל וְנַחֲשׁ. הַקּוֹצִין יִשְׂרְפוּ אוֹתְךָ.

אמר ליה ההוא יודאי ליההוא חייבא דגיהנם,
מאן אנת. אמר יודאי חייבא אנא,
וממונין דגיהנם לא מדפרין לי שמי. ותלת
זמנין דיינין לי ביומא, ותרין בליליא. אמר
ליה שמא דדוכתף ידעית. אמר ליה, גלילא
עילאה. אמר ליה ושבתת בר בעלמא.

אמר ינוקא שבקנא. ואנא קצבא הוינא. ומן
בישין (דף ט ע"ב) סגיאין דעבידנא
בקדמיתא, הו דיינין לי מפי, ומרגלי, ומידי.
ומלאך שהוא ממונה על הקברות, אמר לי
בשעתא דדיינין לי, אוי למי שנשבע לקיים
את התורה, ונשבע על שקר. ווי לקרקפתא
דלא מנחא תפלין מעולם. ואוי לידיים
ששמשו בהבלי העולם. ואוי לרגלים שהיו
הולכים בהבלי העולם.

בשעתא שהיו מלקין אותי מרדות,
אמרתי כל מה שעשיתי. ובאה
נשמת, והמלאך שהיה ממונה על נשמתי,
ופתבו פתב אחד מפל מה שעשיתי. ונשמת
עשתה עדות עם המלאך, ואמרו (דברים יז) על
פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת.
ועל דא (מכילתא) משכבת חיקך שמור פתחי פיך.
ומאן איהי. דא נשמתא, דהיא מעידה על בר
נש בשעת מיתתו.

איתער משניתיה ההוא גברא, אזיל לגלילא
עילאה, ואמר לגברא חד, חזיתא
לינוקא דאיהו בן קצבא, דמית בזמן פלוני.
אמר ליה ינוקא דא דאת שאיל עליה, איהו
אזיל בבי מטבחיא, ואיהו רשע פאבוהי, כף
וכף יהא ליה, ולאבוה, ולמיניקתא דיניקא
ליה. אזיל למדרשא חד, שמע לינוקא דהוה
אמר, (משלי ב ד) אם תבקשנה כפסף וגו'.

אזיל לבי מטבחיא, וחזא לינוקא דהוה משחק

אמר לו אותו יהודי לאותו הרשע
של הגיהנם: מי אתה? אמר:
יהודי רשע אני, והממנים של
הגיהנם לא מזכירים את שמי,
ושלש פעמים דנים אותי ביום,
ופעמים בלילה. אמר לו: את שם
מקומך ידעת? אמר לו: הגליל
העליון. - והשארת בן בעולם?
אמר: תינוק השארתי, ואני הייתי
קצב, ומתעוררות הרבות שעשיתי
בראשונה היו דנים אותי מפי,
ומרגלי ומידי. והמלאך שהוא
ממונה על הקברות אומר לי
בשעה שדנים אותי: אוי למי
שנשבע לקיים את התורה, ונשבע
על שקר! אוי לקרקפת שלא
הניחה תפלין מעולם! ואוי
לידיים ששמשו בהבלי העולם!
ואוי לרגלים שהיו הולכים
בהבלי העולם!

בשעה שהיו מלקים אותי מכות
מרדות, אמרתי כל מה שעשיתי.
ובאה נשמתי, והמלאך שהיה
ממונה על נשמתי, ונתנו פתב אחד
מפל מה שעשיתי. ונשמתי
עשתה עדות עם המלאך, ואמרו:
(דברים יז) על פי שנים עדים או
שלשה עדים יומת המת. ועל זה
(מכילתא) משכבת חיקך שמור פתחי
פיך. ומי הוא? זו הנשמה, שהיא
מעידה על אדם בשעת מיתתו.
התעורר משנתו אותו איש, הלך
לגליל העליון, ואמר לאיש אחד:
ראית תינוק שהוא בן של קצב,
שמת בזמן פלוני? אמר לו:
התינוק הזה שאתה שואל עליו,
הוא הולך לבית המטבחים, והוא
רשע כמו אביו. כף וכף יהיה לו,
ולאביו, ולמיניקת שהיניקה אותו.
הלך לבית מדרש אחד, שמע
תינוק שהיה אומר, (משלי ב) אם
תבקשנה כפסף וגו'.

הלך לבית המטבחים, וראה
תינוק שהיה משחק עם הנערים

בבית המטבחים. אמר לו: בני, לך עמי. והלך עמו, והלביש אותו, ונתן אותו לרב אחד שהיה מלמד אותו תורה, עד שגדל התינוק וקרא. ועשה אותו שיאמר הפטרה בבית הכנסת, ועשה אותו שיתפלל. עד שקרא ושנה והתחכם יותר, עד שקראו לו רבי.

אותו האיש המת שהוא אבי הילד, שהיו דנים אותו, בא בחלום לחכם זה ואמר לו: רבי, כמו שנחמת אותי, ינחם אותך הקדוש ברוך הוא. בשעה שאמר בני ההפטרה בקהל, הפקיעו אותי מן הדין. בשעה שעבר לתפלה ואמר קדיש, קרעו לי גזר הדין מכל וכל. ובשעה שהתחכם, נתנו לי חלק בגן עדן, וזהו החלק שאומרים חלק לעולם הבא, החלק שיש לכל צדיק וצדיק בצניו, והכניסו אותי עם הצדיקים לישיבה שלהם.

ובשעה שהתחכם יותר, וקראו לו רבי, עטרו אותי בכתר שהצדיקים מתעטרים בו, ונתנו לי אכילה ושתיה מאותו תענוג שנהנים מזיו השכינה. וזהו שאומרים, צדיקים יושבים ועטרותיהם כראשיהם ונהנים מזיו השכינה. וכל איש שנהנה מזיו השכינה, כאלו אכל ושתה. ובשבילך, רבי, זכיתי לכל הכבוד הזה. אשרי חלקך, שבשביל זה יש לך חלק יותר עליון בעולם הזה ובעולם הבא. ואשריו מי שיזכה שישאיר בן בעולם.

ענין י"ח אלף עולמות

רבי שמעון אומר, עד שלא באה הקדוש ברוך הוא את עולמו, היה הוא ושמנו נסתר בתוכו. עלה ברצון לברא את העולם, פיון שעלה ברצון, הקיף נקדה

עם הנערים בבי מטבחיא, אמר ליה, ברי, זיל עמי, ואזל עמיה, ואלביש יתיה, ויהב ליה לרב חד דהוה אוליף ליה אורייתא, עד דרבא רביא וקרא. ועבד ליה, דיימר הפטרה בבית הכנסת, ועבד ליה דיתפלל. עד דקרא ושנה ואתחכם יותר, עד דקרו ליה רבי.

ההוא בר נש מית דהוא אבוהי דינוקא, דהוה דיינין ליה, אתא בחלמא לחכם דא ואמר ליה, רבי, כמה דנחמת לי, ינחם לך קודשא בריך הוא. בשעתא דאמר בני ההפטרה בקהל, אפקעי לי מן דינא. בשעתא דעבר לתפלה, ואמר קדיש, קרעו לי גזר דין מכל וכל. ובשעתא דאתחכם, יתבו לי חולקא בגנתא דעדן, ודא הוא חלק, דאמרי חלק לעולם הבא, חלק שיש לכל צדיק וצדיק בפני עצמו, ועאלו לי עם הצדיקים בישיבה דילהון.

ובשעתא דאתחכם יותר, וקרו ליה רבי, אעטרו לי בכתרא, דצדיקיא מתעטרין ביה. ויתבו לי אכילה ושתיה, מההוא תענוג שנהנין מזיו השכינה. ודא הוא דאמרי, צדיקים יושבין ועטרותיהם כראשיהם ונהנין מזיו השכינה. וכל גברא דנהנה מזיו השכינה, כאלו אכל ושתה. ובשבילך רבי, זכינא לכל האי יקר. זכאה חולקך, שבשביל דא אית לך חולקא עילאה יתיר, בעלמא דין, ובעלמא דאתי. וזכאה איהו, מאן דזכי דישבוק ברא בעלמא.

ענין י"ח אלף עולמות:

רבי שמעון אומר, עד שלא ברא הקדוש ברוך הוא את עולמו, היה הוא ושמנו ברוחיה. סליק ברעויתא למברי עלמא, פיון דסליק ברעויתא, אסחר נקידה דסתים, ואסחר